

Een hoopvol teken in bange tijden

Voorganger: Ds. Heleen Weimar
Regenboogkerk Hilversum

Schriftlezing Oude Testament: Jesaja 7: 10-17

Tweede Schriftlezing: Micha 5: 1-4a

Schriftlezing Evangelie: Lucas 2: 1-14

Lucas 2 - Maria met kind, Marc Chagall, Sarrebourg

Overdenking

Vertrouwen, een flinke portie vertrouwen, dat is wat wij nodig hebben deze Kerst. Vertrouwen dat het goed komt. Vertrouwen in elkaar, als medemensen, dat we ons verantwoordelijk en solidair blijven gedragen. Vertrouwen in ons zelf, dat we het volhouden, dat we het aankunnen. Vertrouwen in onze God, dat wij niet aan ons lot worden overgelaten, dat God met ons is en bij ons blijft in deze crisis.

Maar waar kunnen we ons vertrouwen dat het goed komt op baseren? Veel feiten en cijfers geven daar niet direct een reden voor. Het aantal besmettingen, het aantal ziekenhuisopnames, het afschalen van de zorg, het aantal maanden dat nodig is om te vaccineren – deze feiten en cijfers geven geen gunstig beeld, zijn geen goed teken.

Zijn er ook andere tekenen, die wel hoop kunnen geven en wel ons vertrouwen kunnen sterken? Zijn er voor ons, net als in de bijbelteksten die we lezen, andere tekenen, hoopvolle tekenen, waar we ons vertrouwen wel op kunnen baseren?

In de tijd van de profeet Jesaja ontbrak het koning Achaz van Juda volledig aan vertrouwen. Er was een ernstige oorlogsdreiging ontstaan en de koning wist niet wat hij moest doen. Jesaja trachtte de koning er van te overtuigen om niet paniek en angst als raadgever te nemen, maar om keuzes te maken en te handelen op basis van vertrouwen – vertrouwen op de uitkomst die God zou geven.

‘Als u niet vertrouwt, wordt u niet gebouwd’,

is de one-liner van Jesaja. M.a.w. alleen met vertrouwen houdt u stand.’ (Jesaja 7,9)

Het helpt niet. Hij weet Achaz niet op andere gedachten te brengen. Dan komt Jesaja met een teken – een teken van God – waarop koning Achaz zijn vertrouwen zou kunnen baseren:

‘De jonge vrouw is zwanger.

Ze zal een zoon baren en hem de naam Immanuel geven,
wat betekent: met ons is God.’

Tegenover de oprukkende legers van de buurlanden is een ongebooren kind met een veelbelovende naam het teken waarop koning Achaz zijn vertrouwen zou mogen stellen.

En inderdaad, van een vernietigende aanval van de buurlanden zal uiteindelijk geen sprake zijn.

Eeuwen later zullen engelen deze boodschap van God, over de geboorte van een kind met de naam Immanuel, opnieuw in de mond nemen.

Wanneer Jozef van plan is om de verbinding met zijn verloofde Maria te verbreken, omdat ze een kind verwacht dat niet van hem is, verwijst een engel in een droom naar Jesaja’s profetie.

De engel zegt Jozef dat met de geboorte van Maria's kind de profetie van Jesaja in vervulling zal gaan:

'De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren
en men zal hem de naam Immanuel geven'
wat in onze taal betekent: God met ons.' (Matteüs 1,23)

Tot Jozef spreekt de engel over de naam uit Jesaja's profetie. Tot de herders, in het veld, bij Bethlehem, spreekt een engel over het teken dat met de geboorte van een kind gegeven wordt.

'Vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren...
Dit zal voor jullie het teken zijn:
jullie zullen een pasgeboren kind vinden
dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt.' (Lucas 2,11-12)

Volwassen geworden zal dit kind in de kribbe vele tekenen doen die verwijzen naar Gods koninkrijk, tekenen die duidelijk maken hoe God – in Jezus – met ons mensen is. Geen tekenen die vanzelf spreken, geen tekenen die zonneklaar zijn. De oude had Simeon het al gezegd: 'Dit kind zal een teken zijn dat betwist wordt'. (Lucas 2,34)

Wanneer Jezus weer teruggaat naar zijn Vader in de hemel, doet hij de belofte van Gods aanwezigheid opnieuw. Verwijzend naar de naam Immanuel (met ons is God) zegt Jezus tot zijn leerlingen:

'Zie ik ben met jullie, alle dagen,
tot aan de voleinding van de wereldtijd.'

Hierop, op deze woorden, mogen wij het vertrouwen baseren dat het goed komt. Op deze woorden - 'Zie ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereldtijd' mogen wij ons geloof grondvesten dat God – in Jezus en met zijn Geest – bij ons is en met ons is, ons niet aan ons lot overlaat, ons niet aan de angst ten prooi laat vallen in deze crisis.

Van deze belofte, deze verzekering van Jezus, krijgen wij af en toe een teken te zien, net als koning Achaz, net als Jozef, net als de herders.

Dat God met ons is, is te zien in wat zijn Geest teweegbrengt onder ons, in wat er in de geest van Jezus gebeurt.

Net als in de tijd van Jesaja, of ten tijde van keizer Augustus, zijn die tekenen niet spectaculair of wonderbaarlijk, maar schijnbaar onbetekenend en kwetsbaar als een zwangerschap, als een pasgeboren kind.

Het zijn vruchten van Gods Geest, die groeien ondanks de vrieskou van deze barre tijd. Zulke tekenen kunnen we zien in de toewijding waarmee mensen strijd voeren tegen het virus, in aandacht voor mensen die dodelijk eenzaam zijn, in liefdevolle zorg bij benauwdheid en pijn, in wijsheid te midden van complottheorieën en waandenkbeelden, in de veerkracht waarmee mensen slag op slag weten op te vangen, in geduld bij wachten waar geen eind aan lijkt te komen, in verbondenheid die groeit ondanks het gebrek aan contact.

Op deze vruchten van de Geest mogen we ons vertrouwen baseren, hoopvolle tekens van Gods aanwezigheid en werkzaamheid in deze bange tijd.

Amen.